

rede til at undersøge, hvilke særlige Omstændigheder der maatte være til Stede i de sønderjydske Landsdele. Jeg maa dog maaske tilføje, at jeg ikke i det Forhold, som det ærede Medlem her har fremdraget, finder, at der skulde være noget, som hindrede eller vanskeliggjorde Gennemførelsen af den almindelige danske Lovgivning i de sønderjydske Landsdele, blandt andet ogsaa af den Grund, at den paa alle væsentlige Punkter er i Overensstemmelse med den for Tiden i de sønderjydske Landsdele gældende Lovgivning.

Overfor det ærede Medlem Hr. Kammergaard, der henlede Opmærksomheden paa, at der kunde være Grund til at overveje Ændringer i den bestaaende Hegnslovgivning, skal jeg sige, at saadanne Overvejelser har ogsaa været fremme indenfor Landbrugsministeriet. Vi har for nylig — jeg tror ikke, det er et Aar siden — henvendt os til De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger og spurgte, om man ikke fandt, at der kunde være Grund til at indføre Ændringer ikke blot i Hegnsloven, men, saa vidt jeg erindrer — jeg har ikke Oplysninger lige ved Haanden — ogsaa og navnlig vedrørende den Lov, som vi om et Øjeblik kommer til at omtale, Lov om Mark- og Vejfred, der ogsaa er gammel, idet den gaar tilbage til 1872. Jeg havde egentlig tænkt mig, at man fra disse landøkonomiske Foreningers Side kunde paapege adskillige Omraader, hvor man maatte ønske Ændringer indført. Men saa vidt mig bekendt — jeg staar her ikke helt forberedt —, er de Besvarelser, vi har faaet, af den Beskaffenhed, at de Ændringer, man ønsker, er ret uvæsentlige, og Udtalelserne gaar ud paa, at man i det store og hele er tilfreds med den nu gældende Lovgivning. Dette udelukker naturligvis ikke, at Ministeriet meget godt kan tage Spørgsmaalet op til Forhandling og Drøftelse; men det vilde dog være ønskeligt, inden saadant sker, at der foreligger bestemte Angivelser af, hvilke Omraader det er, man ønsker underkastet Ændringer, og hvilke Forbedringer der tilsigtes indført. Skulde saadanne Paaavisninger af Omraader, hvor Forbedringer er ønskelige, blive fremsat, er jeg for mit Vedkommende meget villig til at tage saadanne Ændringer op til velvillig Overvejelse. Vel mener jeg ikke, at vi baade i Tide og Utide skal lave om paa de Love, der gælder her i Landet, men paa den anden Side, naar en Lovgivning er saa gammel, at den gaar tilbage til 1869 og

1872, ligger det i Forholdets Natur, at der gennem den Udvikling, der har fundet Sted, vil være opstaaet Forhold, som det meget ofte vil være rigtigt at tage Hensyn til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 61).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Med Hensyn til dette Lovforslag kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, jeg fremsatte om det Lovforslag, vi nylig har behandlet, og jeg kan derfor indskrænke mig til at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Grænsevandløbene.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 63.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Medens vi tidligere har gennemført den almindelige danske Vandløbslovgivning i de sønderjydske Landsdele, vil det nu være nødvendigt, at man for Grænsevandløbenes Vedkommende, efter at der derom med Tyskland er truffet Aftaler i den afsluttede Traktat, træffer Bestem-